

अपन्थुं न चाप्रोति सत्वं सत्वं हि नाप्यथा ॥
येभ्योग्निः सुवाचिनो वज्रालङ्कारतोषिताः ।
न तेषां वल्लरं यावत् कलहो न रिपोर्भयम् ॥
व्रतस्यास्य प्रसादेन भूताः प्रसादा राज्ञाः ।
दूरादेव पलायनो धर्मराजेन ताडिताः ॥
यो देवो महिषाक्षो दहसुदुर्गधारकः ।
वेष्टितः किङ्करीर्देहेस्तस्यै कालात्मने नमः ॥
इत्थं त्वं दिनप्राह्णं । कुर्वन् तद्व्रतं युभयम् ॥
इत्थं यमद्वितीयास्त्रमपन्थुनिवारणम् ॥
व्रतस्यास्य प्रभावेन पुत्रपौत्रसमन्वितः ।
सत्वं वदामि ते विप्र ! यदस्यः स्यात् सदेव हि ॥
गाह्येऽप्येव समो धर्मो न भूतो न भविष्यति ।
सन्देहोऽत्र न कर्तव्य इह लोके परच च ॥
ये वै यमद्वितीयास्त्रं व्रतं कुर्वन्ति मानवाः ।
सप्तजन्मव्रतं पापं तत्तुल्यादेव नश्यति ॥
अपुत्रो जन्मते पुत्रं धनहीनो जन्मेव नमः ।
आर्याहीनो जन्मेवार्थां सुकृपां कुलसम्भवाम् ॥
यस्यां तिथौ यमुनया यमराजदेवः ।
संभोजितः सकललोकनिपातदहः ।
तस्यां सुनक्ति सुतिथौ च यद्वै भगिन्याः ।
प्राप्नोति वित्तमतुलं च चिरायुरेव ॥”

इति पादो उत्तरखण्डे १२५ अध्यायः ॥

यमधारः, पुं, (यमा युष्मोभूता धारास्य । यदा, यमवत् विनाशिका धारा यत्र ।) पार्श्वद्वय-
धारायुक्तास्त्रविशेषः । किरीच काटार इत्यादि
भाषा ॥

यमर्न, स्त्री, (यम् + भावे लुट् ।) वन्धनम् ।
उपरतिः । इति मेदिनी । ने, १११ ॥ (यमः ।
यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि । १६ । ४८ ।
“अशुर्वागमनामासि यतस्त्वं वामनाख्या ।
मनगान्धुरिरेवासि यमनाह यतिरुच्यसे ॥”)

यमनः, पुं, (यमयति नियमयतीति । यम् + क्तुः ।)
यमः । इति मेदिनी । ने, १११ ॥ (यमयति
वशमानयतीत्ययमासमिति । संयमकनैरि, जि ।
यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । ६ । २२ ।
“यन्नासि यमनो ध्रुवोऽसि धरुणः ।”
“यमनः स्वयं संयमनकर्ता भवति ।” इति तट्ट-
भाष्ये महीधरः । नियमकारिणि च जि । यथा,
तत्रेव । १४ । २२ ।

“यन्तौ राष्ट्रयन्त्रासि यमनो ध्रुवासि धरिणी ।”
“यमनो सर्वेषां नियमकारिण्यसि ।” इति
तद्भाष्ये महीधरः ॥

यमनिका, स्त्री, (यच्छति आह्वयतीति । यम् +
क्तुः । कन् । टाप् ।) यवनिका । इत्यमर-
टीकायां रामाश्रमः । कानात् इति भाषा ॥

यमपत्नी, स्त्री, (यमस्य पत्नी ।) यमस्य भार्या ।
यमस्य वै भार्ये । धूमोर्णा १ विनया २ । इति
जटाधरः ॥

यमप्रियः, पुं, (प्रीणातीति । प्री + कः । यमस्य
प्रियः ।) वटवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

यमभगिनी, स्त्री, (यमस्य भगिनी खसा ।) यमुना ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । १४६ ॥

यमराजः, पुं, (यमश्चावौ राजा चेति । “राजाहः
सखिभ्यश्च ॥” ५।४।६१ । इति टच् ।) यमः ।
इति हेमचन्द्रः । २।६६ ॥ अस्य पुण्यादि यथा,
“पुरी संयमनी तस्य चित्रगुप्तस्तु लेखकः ।
भृत्यौ चखमहाचखौ धूमोर्णाविनये प्रिये ।
विचारभूमिका नीचिः सहायाः कालपूरकाः ॥”
इति जटाधरः ॥ ॥

स च विमाचा ह्यायया श्रमः । (यथा, मार्क-
ण्डेये । ७७ । २५—२६ ।

“ह्यायार्चंज्ञा त्वप्येव यथा स्वेष्टितिवत्सला ।
तथा न संज्ञाकन्यायां पुत्रयोश्चान्वर्णत ॥
नलिनादुपभोगेयु विशेषमनुवासरम् ।
मनुस्तुतचान्नवानस्या यमस्तस्या न चक्षमे ॥
ताडनाय च वै कीपात् पादस्त्रेण समुद्यतः ।
तस्याः पुनः चान्तिमता न तु देहे निपातितः ॥
ततः शशाप तं कीपात् ह्यायार्चंज्ञा यमं हिज ।
किञ्चित् प्रस्फुरमागोष्ठौ विचलत्पाणिपल्लवा ॥
पितुः पत्नीममथार्चं यस्यां तर्जयसे पदा ।
भुवि तस्मादयं पादस्तवादेव पतिष्यति ॥”)
तच्छापान्तं यथा,—

“खरूपधारिणीं चेमामागिनाय निजाश्रमम् ।
संज्ञां भार्यां प्रीतिमतीं भास्करो वारितस्करः ॥
ततः पूर्वसुतो योऽस्याः सोऽभूदेवस्तो मनुः ।
द्वितीयस्तु यमः शपाहर्षमदृष्टिरभूत् सुतः ॥
क्रिमयो मांसमादाय पादस्तके महीतलम् ।
पतिष्यन्तीति शपापान्तं तस्य चक्रे पिता खयम् ॥
धर्मदृष्टिर्यतश्चावौ समो मित्रे तथाहिते ।
ततो नियोगं तं याम्ये चकार तिमिरापहः ॥
यमुना च नदी जज्ञे कलिन्दान्तरवाहिनी ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे वैवस्वतमन्वन्तरे । ७८ ।
२५—२६ ॥

यमराट्, [ज] पुं, (प्राणिचंयमनात् यमप्रभृतयः
किङ्करास्तेषु राजते यमेन संयमेन राजते इति
वा । राज् + क्तिप् । इत्यमरटीकायां रघु-
नाथः ।) यमः । इत्यमरः । १।१।१६ ॥

यमर्न, स्त्री, (यमं ज्ञातीति । ज्ञा + कः ।) युष्मन् ।
इति हेमचन्द्रः । ६ । ६० ॥ (त्रि, यमजः ।
यथा, देवीभागवते । २ । २८ । ५ ।

“सुमित्रातनयौ जातौ यमलौ द्वौ मनोहरौ ।
ते जाता वै किशोराश्च धनुर्व्याधराः किल ॥”)

यमलपत्रकः, पुं, (यमलं यमजं पत्रमस्य । बहुव्रीहौ
कः ।) अश्लक्ष्णकवृक्षः । कीविदारवृक्षः । इति
राजनिघण्टुः ॥

यमलार्जुनहा, [न] पुं, (यमलार्जुनौ हतवान्
इति । हन् + क्तिप् ।) शैलवृक्षः । इति हेम-
चन्द्रः ॥

यमलार्जुनौ, पुं, (यमलौ च तावर्जुनौ चेति
कर्मधारयः ।) गोकुलस्थार्जुनवृक्षद्वयम् । तौ
कुवेरपुत्रौ नलकूबरमन्त्रिणौ । नारदशपात्
वृक्षतां गतौ शैलस्थेन उद्धारितौ । यथा,—
“यदिमौ लोकपालस्य पुत्रौ भूत्वा तमःभुतौ ।
न विवासवमात्मानं विजानीतः सुदुर्मदी ॥

अतोऽर्हतः स्थावरतां स्यातां नैवं यथा पुनः ।
स्रुतिः स्यान्मनुप्रसादेन तत्रापि मदनुयाहत् ॥
वासुदेवस्य सान्निध्यं लब्ध्वा दिव्यशरच्छते ।
वृत्ते खलोकतां भूयो लब्धमक्तौ भविष्यतः ॥

श्रीशुक उवाच ।

स एवमुक्त्वा देवर्षिर्गौतमो नारायणाश्रमम् ।
नलकूबरमन्त्रिणीवावासतुर्यमलार्जुनौ ॥
ऋषेर्भागवतसुखस्य सत्वं कर्तुं वचो हरिः ।
जगाम शनकेक्षत्र यत्र स्तो यमलार्जुनौ ॥
देवर्षिर्मे प्रियतमौ यदिमौ धनदात्मजौ ।
तत्तथा साधयिष्यामि यदुगीतं तन्माहात्मना ॥
इत्यन्तरेणार्जुनयोः कृष्णस्तु यमयोर्वयौ ।
आत्मनिर्व्यग्रमात्रेण तीर्थेण तसुदूखलम् ॥

वालेन निष्कर्वताम्बुदूखलं तत्
दामोदरेण तर्षीतुं कलितार्द्रप्रिवन्धौ ।
नित्यतनुः परमविक्रमितातिवैप-
स्कन्धप्रवालविटपौ कृतचक्षुःश्रव्यौ ॥
तत्र श्रिया परमया कज्जभः स्फुरन्तौ
सिद्धादुपेक्ष कुलधोरिव जातवेदाः ।
कृष्णं प्रणम्य शिरसाखिललोकनाथं
बह्वाङ्गलीं विरजसाविदम्बतुः स ॥
वागी गुणानुकथने श्रवणौ कथायां
हस्तौ च कर्मसु मनस्तव प्रादयोर्नैः ।
स्रुत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रभागे
दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवतनूनाम् ॥

श्रीभगवानुवाच ।

तद्गच्छतं मत्परमौ नलकूबरसादनम् ।
संजातो मयि भावौ वामीक्षितः परमोऽभवः ॥

श्रीशुक उवाच ।

इत्युक्तौ तं परिक्रम्य प्रणम्य च पुनः पुनः ।
बह्वाङ्गलमामन्त्रं जम्नुतुर्दशसुतराम् ॥”

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे १० अध्यायः ॥

यमलौ, स्त्री, (यमल + क्तिप् ।) चोटिका-
द्वयम् । इति मेदिनी । ने, १२६ ॥ चोटौ
श्राटीपर्याये हेमचन्द्रस्य गणिता खेव चोटिका ॥

यमवाहनः, पुं, (यमस्य वाहनः ।) महिषः । इति
हेमचन्द्रः । ४ । १४७ ॥ (तथास्य पर्यायः ।
“महिषो चोटकारिः स्यात् कासरश्च रजखलः ।
पीनस्कन्धः कृष्णकायो लुलापो यमवाहनः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)

यमव्रतं, स्त्री, (यमस्य धर्मराजस्यैव व्रतम् ।)
राजधर्मविशेषः । स तु पञ्चपातं विना
पानिनां शासनरूपः । इति पुराणम् ॥

यमखसा, [न] स्त्री, (यमस्य खसा भगिनी ।)
यमुना । दुर्गा । इति मेदिनी । से, ६० ॥
(यदुक्तं हरिवंशे व्याख्यातवप्रकरणे । ५८ । ४ ।

“जया च विजया च त्वं वृष्टिः पुष्टिः चमा दया ।
ज्येष्ठा यमस्य भगिनी नीलकौशियवासिनी ॥”)

यमानिका, स्त्री, (यमानौ + खाद्ये कन् ।)
यमानौ । तत्पर्यायः । अजमोदा २ उद्यमयो २
ब्रह्मदर्मा ४ । इत्यमरः । २ । ४ । १४५ ॥
“यन्मादि यमान्याम् । यमानौ द्विविधा एका